

ceny jako
na internetu

ANTIK
KAGZVA

Kašpárek

BLEJOU

Téma:

TI, CO MĚ SEROU,
TI, CO ŘÍDÍ SVĚT,
TY KURVY, COTO
VŠECHNO VEDOU
DO PRDELE

Letní jazy-
kur-y od 18>

Objednávejte on-line,
na tel. 210 084 210
nebo na tutor@tutor.cz!

Už jste byli na ty rozje? Ne? No tak kalupem. ty 1. listopadu bude i u nás. - toto je první medi.....
mrdka na: stence. Podporujeme dobrou věc. ty 1. V příštím čísle reklama na Hirošimu.

Zařvi, dej své levicovosti zaječet, dej jí prostor pro vypískání těch nahoře, kteří, nebudem si tu na nic hrát, kteří všechno serou, na všechno serou a na všechny serou, dělají všechno jen pro vlastní prospěch, a proto snad všechno funguje tak, jak to funguje. Po zralé úvaze konstatuju, že to funguje. A že se to všechno sere, znamená jediné, že to skutečně funguje. Poroba je porobou a pes na ní sere, protože bez poroby, takové té rozmazlené západní, bychom to nebyli my. Co bychom byli bez jářma, které stojí nad naším osudem s konečníkem vyplašeným dokořán a v tlaku střev určuje směr života planety. Evropané jsou skutečně rozmazlení, líní a hlavně lhostejní bastardi. Kokakolou zapíjet své namrcavé poznatky o lepším světě, který jen kvůli sviním, které to serou, nemůže nastat a nenastane. Bijte viníky, bijte ty, jimž jste dali vinu, abyste ji nemuseli sami nosit na hřbetu. Přežral jsem se, žaludek mě tlačí přemírou zážitků a já neshledávám na kurvách, které to tu všechno serou, nic závadného. Nechť si nacpou nácka jako já, nechť se jim trávení promění v odporný pocit masitosti. Tečka. Ne, pojďme se věnovat literárnímu zhnusení nad těmi, co to tu serou.

"JSEM PRASÁK, JAKÉMU NIKDE NENÍ"

Výzkumná konkláve profesora Rodtsteinera definuje svině, které to tu serou, jako veličinu, pro pořádek nazývanou A. Svině, které by to tu rády sraly, ale nemají dostatek fištrónu, jsou definovány také jako veličina, pro pořádek nazývanou B. Jaké elegantní posloupnost, že? Profesor Rodtsteiner sestavil sérii plně platných vzorců, které definují veškerý kontakt mezi těmito veličinami. Budiž vám poučením pro příští chvíle.

$$A+B=A$$

$$A-B=A$$

$$A*B=A$$

$$A:B=A$$

Tato tabulka definuje přirozený řád věcí. Běh okolností, které skutečně ukazují na vžitě stereotypy ve vztazích mezi tou a tou skupinou lidí. Profesor jasně pojmenovává problém. Skupina A nevidí skupinu B, a když ji přeci jenom vidí, tak jen proto, aby skupina B mohla posloužit skupině A. Na druhou stranu skupina B vidí neustále skupinu A. Tyto dvě veličiny nikdy nemohou být součástí nerovnice či rovnice o dvou neznámých, protože skupina B je vždy dokonale předpokládatelná. Profesor Rodtsteiner k tomu

dodává: „Je to smutné, ale je to tak.“

Přesto profesor definoval jedinou možnou situaci, kdy by skupina B mohla přemoci či dokonce nahradit skupinu A (viz nerovnice na obrázku). Při převedení na realitu, vysvětluje profesor, by ovšem skupina A, celá a beze zbytku, musela přepadnout přes okraj Země a ztratit se v hlubinách vesmíru.

$$A\emptyset + \beta \frac{\pi}{4} \neq \varphi \frac{\pi}{2} * B - \sqrt{A^2 + B}$$

Už jste byli na dví poezie? Ne? No tak kalupem. V listopadu bude i u nás.- toto je první mediální mrdka naší existence. Podporujeme dobrou věc. Zatím. V příštím čísle reklama na Hirošimu.

ROZHODNÉ SLOVO

ZÁZNAM Z KRIZOVÉHO ŠTÁBU NAŠÍ STRANY

Věrný straník Panáček se minulý týden dostavil k tiskovému mluvčímu naší strany straníkovi Chábovi, který okamžitě straníkovi Panáčkovi poskytl první pomoc a to špatně, neboť do něj nalil štamprli lékařského lihu. Panáček mu ještě před tím, než spadl pod stůl, stačil sdělit důvod svého rozrušení. Dočetl se v totiž v lidovém a zkráceném vydání Nostradamových proroctví, že příští týden nastane konec světa.

Straník Cháb odtáhl bezvládného straníka Panáčka do rohu své kanceláře a rychle odběhl ke své příruční knihovně, aby si ověřil výpočet na základě Sybylliných proroctví, jestli se náhodou komentátor Nostradamových proroctví nesekl, ale také jeho výpočet jasně potvrdil Panáčkovu zprávu. Proto mi okamžitě zavolal a já jsem svolal na následující den krizový štáb naší strany.

Dostavil se Cháb, Panáček, Nehoda, Mrázek, Smetana a ještě několik dalších straníků z nejužšího vedení, neboť takové věci se musí řešit za zavřenými dveřmi, aby z toho nebyla nějaká panika, která beztak vznikla, neboť nerozvážný Panáček se před odchodem do krizového štábu zmínil o konci světa svému nevlastnímu bratrovi, známému panikáři, který se o této skutečnosti zmínil své manželce, která se o tom zmínila své kolegyni, poštovní doručovatelce Marii Smetáčkové, která rozšířila oheň poplašné zprávy po půlce Holešovic.

Jako první se v duchu našich demokratických tradic ujal slova počítačový expert – na baterky, mimo jiné - magistr Nehoda.

„Já bych to přátelé a vážený předsedo neviděl s tím koncem světa tragicky, protože to stejně všechno stojí za hovno.“

Musel jsem Nehodu usměrnit, neboť jsme sice rokovali za zavřenými dveřmi, ale i tam by se přeci měly dodržovat alespoň elementární zásady slušnosti.

„Možná máš, Karle, pravdu, ale s tím hovnem jsi to přehnal.“

„Takže ty si myslíš, že to za hovno nestojí, Jiří?“ obořil se na mne Nehoda a musím podotknout, že na Chábově tváři se objevil potutelný úsměv, takže jsem nejdříve usměrnil Chába, kterému jsem řekl, že na jeho potutelné úsměvy není nikdo zvědavý a že mu brzy předám slovo, protože jsem nesmírně zvědavý, jak se na ten konec světa dívá on, a poté jsem pravil Nehodovi, že svět sice možná stojí za hovno, ale že to není úplně jisté a že jsme se zde sešli právě proto, abychom dospěli k závěru, jak se to s tím světem má.

„Tak Sebastiáne,“ obrátil jsem se na stále se potutelně usmívajícího Chába. „Stojí či nestojí svět za hovno?“

Vzápětí jsem se opravil větou, v níž místo za hovno uvedl - za to, aby se v něm žil smysluplný život.“

Už jste byli na dui poezie? Ne? No tak katupem. V listopadu bude i u nás.- toto je první mediální mrdka naší existence. Podporujeme dobrou věc. Zatím. V příštím čísle reklama na Hirošimu.

Cháb překvapivě odvětil, že ano, že v podstatě nemá nic proti světu, nýbrž proti způsobům, jimž jej současné lidstvo przní a že právě s tím by se mělo něco dělat, ale že nyní už je to stejně jedno, když má přijít ten konec světa.“

Na to vstoupil do diskuze straník Smetana poznámkou, že možná žádný konec světa nenastane, protože podle něj byl ten Nostradamus pěkný podvodník, čemuž rozhodně oponoval straník Panáček, který se vytasil z řadou argumentů z knihy známého amerického věšce Wilsona, který svými výpočty Nostradamovy předpovědi stoprocentně potvrdil.

„Tak a máš to, Smetano.“

Musel jsem trochu uklidnit situaci, která by nám mohla přerůst přes hlavu jako při minulém zasedání krizového štábu, na němž jsme řešili a nedořešili možnost invaze mimozemšťanů. Nedořešili jsme to kvůli Smetanovi, který zarputile setrval na mínění, že žádní mimozemšťané neexistují a bohužel ho nedokázalo přesvědčit ani pár facek, které obdržel od Mrázka. Ale k tomuto nešťastnému zasedání bych se nyní nerad vracel.

Bohužel ani na tomto zasedání nepadl rozhodný závěr, takže jsme se rozcházeli s opuchlými tvářemi a nedořešenými otázkami. Stojí ten svět za hovno anebo nestojí? Nastane či nenastane ten konec světa - atd, atd.

Poetická dohra rozhodného slova

Adam Panáček v tichosti křesal křemeny a snažil se zapálit nasbíranou suchou trávu, kterou si, společně s klestím, natahal do tunelu podzemní dráhy z parku. Suchá tráva po chvilce trpělivosti chytila, rozhořelo se i dřevo. Adam natáhl prokřehlé prsty vstříc plamenu, byl hrdý, že dokázal to, co jeho prapředci. Kolem projelo zběsilou rychlostí metro, oheň vlivem větru bafl, spolkl dřevo a ostříhal Adama dohola. Potom zhasl. Adam se rozdoutnal a rozplakal.

Dramatická dohra rozhodného slova

Adam Panáček držel Kačurův nožik na otvírání obálek Obamovi pod krkem.

„Kde je ten červený čudlík, ty kurvo, co to všechno sereš?“ řval a sledoval stékající se veletoky krve vychládající ochranky.

„Why, my dear, why?“

„Má bejt konec světa a tak kurva konec světa bude! To tu rozjebu na prvky.“

Adam cítil, že Smetanovi za chvíli ztuhnou rysy a uvnitř duše ho to příjemně zahřálo.

"Slavíme
s Kašpárkem!"

! SOUTĚŽ !

~~PLENY~~

CO JE NA OBRAZKU

0

SVÉ ODPOVĚDI ŽASÍLEJTE NA:

nebo na tutor@tutor.cz!

Už jste byli na duhí poezie? Ne? No tak kalupem. V listopadu bude i u nás. - toto je první mediální mrdka naší existence. Podporujeme dobrou věc. Zatím. V příštím čísle reklama na Hirošimu.

Ztopořené ztráty anemické

„A proto jsem zvolil dobrovolný odchod z tohoto světa, kde vše řídí kurvy, které nás vedou jen a jen do prdele,“ končil dopis na rozloučenou jakýsi Hrachovec, který nemá a neměl nikdy nic společného se Stranou a kolem trámu si vázal smyčku. Do očka si oblékl hlavu a skočil. Zjistil, zklamaně, že ztopoření je u oběšení jen pověrou. Sračky ovšem nikoliv. Což ho nepotěšilo.

Zaprodané rozhodné slovo

„Tak, Smetana, co? Dobrý?“

„Ano pane, byl jsem razantně proti zavedení konce světa.“

„Dobře, dobře. Vypadá to, že tvoje ženuška získala trochu svobody.“

„Jen trochu?“

„A co, to sis myslel, že ji hned pustíme, nebo co? Tímhle jsi jí osvobodil, řekněme třeba nohu. Levou. Na příští schůzi otevřeš téma potratů a budeš razantně pro otevření potratových klinik na školách, je ti to jasný?“

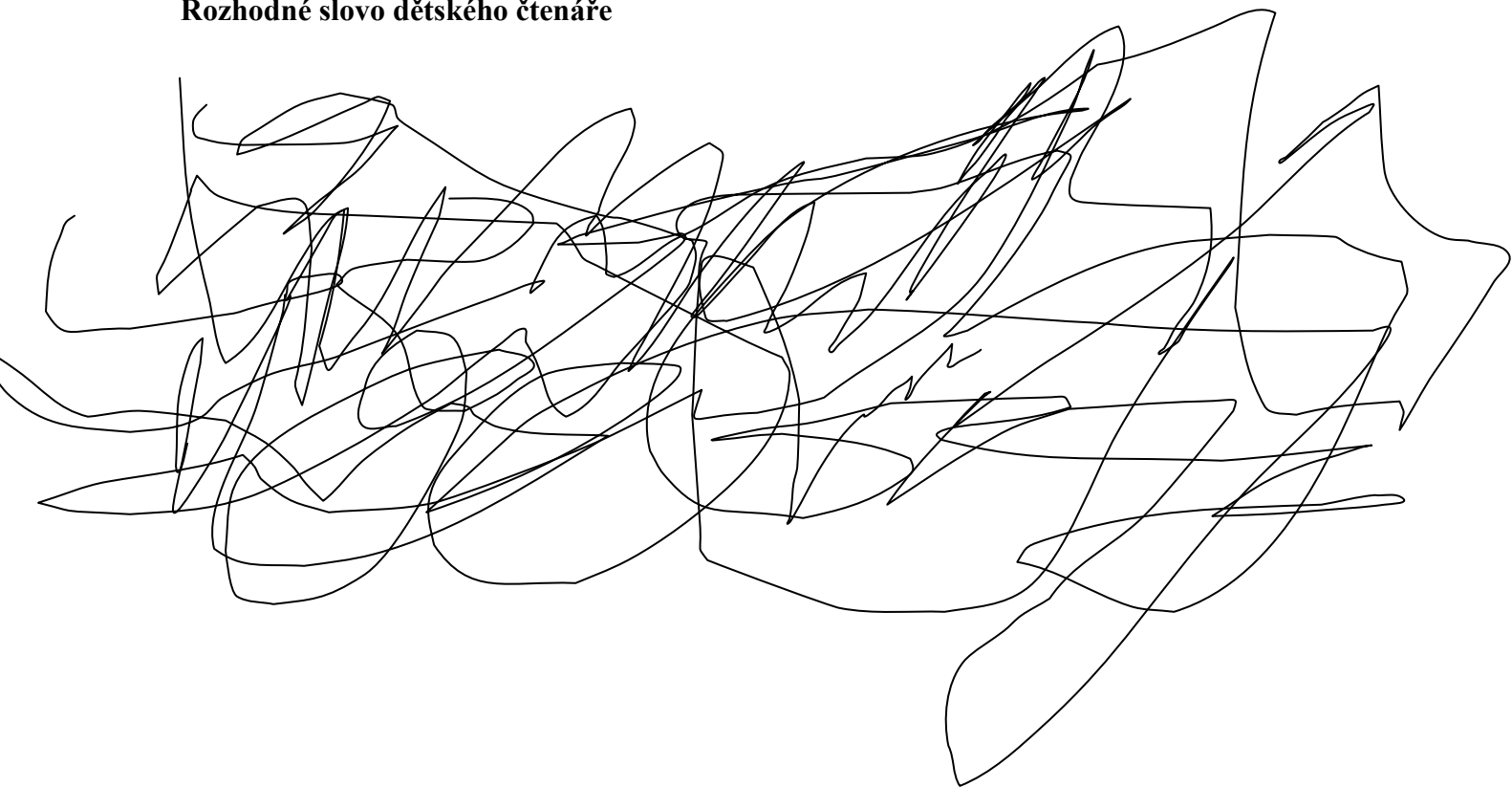
„A co moje žena?“

„Zítra ti přijde ta noha. Zbytek podle toho, jak budeš spolupracovat.“

Vědecký rozbor rozhodného slova

„Ééé...nedá se vysvětlit ani z lékařské diagnózy...je potřeba především veřejná rekurzivní diskuze...jsou tak elastická a diverzifikovaná...ééé...rozlišení témat odpovídá rozlišení sebe-reference a...ééé...reference toho druhého...následná emergence systémových vyděděnců...ééé...jakýsi autopoiétický, sebe sama reprodukuje...ééé...“

Rozhodné slovo dětského čtenáře

I HATE WOMEN!

I HATE WOMEN!

I HATE WOMEN!

I HATE WOMEN!

JSEM PRASAK! JAKÉMU NIKDE NENÍ ROVNO!

Objednávejte on-line nebo na tel. 210 084 210.

CELE DNY
TVRDE - NĚMECKÉ

I HATE WOMEN!

PORNO.

I HATE WOMEN!

I HATE WOMEN!

74.
Už jste byli na duhí poezie? Ne? No tak kalupem. V listopadu bude i u nás. - toto je první mediální mrdka naší existence. Podporujeme dobrou věc. Zatím. V příštím čísle reklama na Hirošimu.

APOKALYPSA PODLE JANA?

74.
1. odnesl jsem dceři dva průkazy. Vytratila je ze zadní kapsy svých jeansů, když si je u mne přehodila přes křeslo. Tak jsem tedy ocitnul na náměstí Míru v Praze a proto jsem se ocitnul na horním schodu jednoho z vchodů do stanice metra. Stál jsem tedy nahoře a pode mnou bylo široké a celkem dlouhé schodiště. Dole jsem zahlédl ženu obrácenou ke mně zády, jak se snaží vyvést kočárek. Takový úkon vlastně není složitý. Postavíte se zády k danému schodišti a poposunete se o dva schody, přičemž předníma rukama a také zbytkem celého svého ženského těla vytahujete zadní kola kočárku na schod pod vámi. Zvedl jsem ruku a zvolal: „Počkejte, jsem spiderman a jdu vám pomoci“, a také jsem tak učinil. Vzpomínám si na jiné podobné situace, kdy jsem pouze odvrátil zrak, a jímá mne hrůza. 74.

2. lhal jsem a občas lžu i nyní, takže mne nemůžete brát vážně a mne z toho jímá hrůza.

3. přečetl jsem si v dnešním Respektu rozhovor s jakýmsi 59 letým fyzikem... bible je odporná kniha, bůh neexistuje - vida, vesmír se rozfoukne a bude - je to vytrženo ze souvislostí. Jsou pasti rozumu i nerozumu a bible může být také odpornou, ale také nádhernou knihou. A co Ježíš - nechal by se ten pán obětovat za spásu lidstva? Možná ano.

74.
4. shlédl jsem film. Dokumentární film o „globálním“ oteplování. Jedná se vlastně o přednášku viceprezidenta - bývalého - Spojených států All GORA - či snad Gorea? Natočeno v roce 2005. Teď, nyní, máme 2014 - křivky a srovnání a grafy. Nárůst koncentrace oxidu uhličitého, nárůst teploty, tající ledovce a tak podobně. Ten muž do svého poslání vložil celého muže. Opravdu. Přírůstek obyvatelstva - ohromný, atd, atd. Co děláme. Odvracíme zrak. Spasí nás nějaké řeči nějakého fyzika? Ó ano - nečekejte spásu shůry, ale zevnitř - proměňte se teď. Snadno se to říká, hůř provede. 74.

5. četl jsem si o Ježíši. Nu s tím nám dej pokoj - a máte pravdu. Cožpak může ještě někoho oslovit někdo zrozený z panny a navíc nepochopitelně z mrtvýchvstalý. Je právě toto tak důležité? Proč tedy tolik lidí uvěřilo? Patrně to museli být všechno nedouci a úplní hlupáci. My na takové povídačky nevěříme - a nedivím se vám. Nedivím. Byl jsem o velikonocích na mši a s hrůzou jsem se odvrátil. Takový Ježíš takové lidi nikdy nezachrání. Zachraňme se, ale sami - bez Něho. To sotva. Odhodíme všechny ty legendy jako blbost a pitomost? Odvracím se z hrůzou a odvracím se s hrůzou i od sebe sama. 74.

74.
6. zdá se, že nám tady zase promlouvá nějaký náboženský pomatenec a zanícenec. V jistém smyslu jím musel být i ON. Kdo on? Ale nestavte se mi hloupými - kolik už toho přece víme. Víme cosi o energii - ó ano, ten pán z toho Respektu toho věděl jistě hodně a chápu jeho rozhořčení nad náboženským fanatismem. Správně Johne, správně - tepej do těch tupých samolibých nositelů jediné pravdy, jak to jenom jde. Plně s tebou souhlasím. Opravdu. Ale - co ale? Jsi opravdu tak spokojeným smítkem bezvýznamného prachu v rozpínajícím se vesmíru, jak ses nám to snažil napovídat v tom zajímavém rozhovoru? Tomu nemohu uvěřit. Svět je svět a má svoje pravidla - náhodná fluktuace - možná - já opravdu nevím jak svět vznikl a určitě je to nesmírně podnětné pátrat, jak to mohlo na této fyzikální úrovni proběhnout. Určitě. A tou fyzikální úrovní myslíš, že je i jiná, duchovní úroveň? Anebo je 74.

Už jste byli na dví poezie? Ne? No tak katupem. V listopadu bude i u nás. - toto je první mediální mrdka naší existence. Podporujeme dobrou věc. Zatím. V příštím čísle reklama na Hirošimu.

pouze jedna? Fyzikální či duchovní? Není to jedno - řekl bych, že bude jaksi pouze jedna - proč? Nevím.

7. návrat Krista - potrestání těch špatných. Nový Jeruzalém a andělé s plamennými meči a jacísi jezdci. Čeho? Apokalypsy - to asi bude z řečtiny - ptejme se tedy - KRISTUS? Plamenný meč? Jezdci - proč a k čemu - pouze podivná vize dalšího zanícence? A co kdyby již probíhala? A proč by vlastně neměla proběhnout - a obejdeme se přitom i bez divadelních kulis a různých jezdců a plamenných mečů a Krista - proč tedy chcete žít? V jakém světě chcete žít? Jak chcete žít - žijete anebo jste žiti a byti? Jsem revolucionář a bořitel? „Přišel jsem svět změnit“ - změňte se a nenechte si „srát na hlavu“. Sprosté slovo? Ano - v jakési příručce, ne, to opravdu nemám ze své hlavy - a co tady mám vlastně ze své hlavy - jsem se dočetl - jak jinak - že Novozákonní knihy byly sepsány v jakési KOINE - jakési hovorové řečtině srozumitelné snad i přístavním nosičům - ba právě jim, ba právě jim - nehovořil snad s děvkami a celníky? Hovořil

7. nikdy mne nebavilo číst si po sobě - proto je 7. možná špatně a možná také ne - tak v jakém to tedy žijeme světě? Inu, jak jinak - v krásném novém světě. Hle dílo rozumu-celoplanetární komunikační síť - internet - fajn. POČÍTAČE - fajn. Nasraní arabové - fajn. Podělaní, leniví a lhostejní - nejenom - Evropané - fajn - žrát, a žrát a žrát a srát a srát na všechno - fajn - takž proč ne apokalypsa. Musí to znamenat opravdu konec všem nadějím a snům? Zeptejte se sami sebe - nevím - možná uslyšíte BOHA - KDOVÍ - já už jsem slyšel ledacos, ale jestli také BOHA - to nevím.

8. Lhostejnost, nuda, strach - hlavně strach - ale já ho mám také - bojím se od rána do večera. Bojím se o zítřek a bojím se o to jestli mi exekutor nesebere byt a jestli zaplatím támhle a támhle to a jestli budu mít co žrát, abych měl také co srát - hrubé zrno - sprost'ák - dejte mi s tím pokoj - cožpak vy se nebojíte? Zaženu tedy strach veselím a pobavím se. Zajdu si do kina? přečtu si knihu? Zakouřím si? Proč bych měl mít strach? Bojte se sami sebe tak jako se bojíte svých bližních - ale, kde jsou ti bližní? V televizi - na internetu?

EPIZODA Z MEZIGALAKTICKÉHO BORCE

SLEPÝ K HOUSLÍM...

...do maléru se dostanete raz dva. Zrovna jsem se chystal provést přistávací manévř, když mi výhled z řídicí kabiny zaclonil kus papíru. „Kurva Hugo, co to je?“ zařval jsem nasraně na svého malého plešatého společníka hluboce zabořeného do pilotního křesla. Hugo se nasupeně vyprostil z bezpečnostních pásů a naklonil se k oknu, přičemž nešikovně zavadil o páčku katapultu.

74.
Už jste byli na dví poezie? Ne? No tak kalupem. V listopadu bude i u nás.- toto je první mediální mrdka naší existence. Podporujeme dobrou věc. Zatím. V příštím čísle reklama na Hirošimu.

Snášeli jsem se dolů na vyprahlou kamenitou pláň jako dva pytle brambor a cloumaly námi silné poryvy Huronského větru. Jo, už je to tak, přistávali jsme na Huronu, ale za poněkud jiných okolností než jsme zamýšleli. Dole pod námi hořel náš přistávací modul.

Odkopnul jsem ohořelý tahoměr a našťavaně pohlédl na Huga. „Zjistil jsi alespoň, co to bylo za papír?“

74. „No to, Brente, nezjistil, ale netvař se tak nasraně. Copak můžu za to, že jsi trhnul modulem a já...“

74. „Takže já jsem trhnul modulem. No to snad nemyslíš vážně. Já tě vážně zabiju. JO ZABIJU A TO HNEDE, HNEDE.“ A už jsem skutečně sahal po laserometu, když jsem zaslechl uklidňující hlas. „Ale pánové, pánové, to jsou mi ale způsoby. Uklidněte se prosím a zaujměte poněkud objektivnější stanovisko k této lapálii.“ Rychle jsem se i s laserometem otočil a zamířil jsem na našeho palubního robota ETU 400,. Kterého patrně zachránila jeho počítačová duchapřítomnost, protože jinak by měl ležet v té hromadě trosek, která byla ještě nedávno našim přistávacím modulem, rozložený na tisíce součástek.

„To jsem vážně rád ETO, že tě vidím a že si mohu s někým promluvit, protože tady s tím pánem nepromluví do konce života ani slovo. Ani slovo HUGO, ty debile. ty zvíře. Tak co tam bylo na tom papíru?“

74. „Nějaká ženská Brente, a vyprošuji si jednou provždy taková oslovení, protože na naší nehodě nenesu vinu pouze já, ale také tvůj nečekaný manévr, který způsobil ono nešťastné přistání.“

„Ženská?“

„Ženská.“

„Jaká ženská?“

„Asi Soňa.“

74. Tady jsem zalapal po dechu - jo na Huronu byla dýchatelná atmosféra - „To mi říkáš teprve teď. Já se můžu posrat obavami. Lítáme už týden, abychom ji našli a ty mi jen tak klidně řekneš, že na tom podělaném kusu papíru byla Soňa.“

„A kdy jsem ti to měl asi říci Brente. Ano, zahlídl jsem na něm Soňu a také na tom papíru bylo cosi napsáno, ale díky tvé neopatrnosti jsem stačil přečíst pouze - kdo zachrání.“

Bohužel mi v dalším tázání zabránilo několik výkřiků zachraň se kdo můžeš, které patrně zazněly z toho podivného a rychle pádícího hloučku jakýchsi pomatených postav, které pokračovaly ve svém útěku dál, takže jsme ani neměli možnost se jich zeptat před čím bychom se vlastně měli zachraňovat. Obrátil jsem se na ETU. "Co si myslíš, že to bylo ETO?“

74. „Řekl bych, že skupinka naprosto vyděšených a vystrašených mužů. Podle kombinéz bych soudil na nějaké ozbrojence, ale rozhodně bych ti je nedoporučoval jako spolubojovníky

74.

74.
Už jste byli na dui poezie? Ne? No tak kalupem. V listopadu bude i u nás. - toto je první mediální mrdka naší existence. Podporujeme dobrou věc. Zatím. V příštím čísle reklama na Hirošimu.

74. .Rozhodně ne, ale copak je mohlo tak vyděsit, když tady na Huronu přece nic tak hrozného není. No tedy vlastně až na jednu drobnost.“

74. No a tom okamžiku se Huron otrásl. ETA poznamenal, že ho ty otřesy mírně znepokojují, neboť podle všeho by k nim nemělo docházet, jelikož seizmická aktivita by zde měla být minimální. “Opravdu zajímavéééé - to už jsem leželi všichni na zemi a kolem nás pukala a praskala s velkým rachotem ona nehostinná planina. Každé zemětřesení jednou skončí a skutečně skončilo i toto, ale nic příjemného to opravdu nebylo. Připadal jsem si řekněme jako vajíčko v mixéru, ale není to zcela přesné vystižení mé nálady. Když bylo po všem, tak jsme se dost otřesení opět porozhlédli a nestačili jsme se divit, neboť nedaleko od nás stálo cosi naprosto nemožného, ba doslova absurdního.

74. Hugo se pro jistotu zeptal ETY jestli také vidí to co on. “Ano Hugo. asi tak dvě míle před námi vidím cosi jako pevnost nebo snad dokonce hrad, ale mohlo by se pochopitelně jednat o optický klam . Pro jistotu bych se na to ale nespolehal a cosi mi říká, že bychom měli rozumně zvážit další postup, což znamená, že bychom měli jaksí poodejít jinam, nebo-li vzít roha.“

74. „Ale, co když je právě tam Soňa?“ ,ohradil jsem se proti ETOVU rozumnému návrhu. “Stejně tady nemáme kam zdrhnout ,takže bychom se tam mohli jít pro jistotu podívat.“ Viděl jsem na Hugově tváři, že se mu můj návrh příliš nezamlouvá. Z plechového výrazu ETOVA se ovšemže nedalo vyčíst vůbec nic, ale jeho další opatrná výzva k objektivnímu posouzení celé situace zcela jasně naznačovala jeho postoj. Nakonec jsme tedy vyrazili kupředu směrem k té tmavé „fata morgáně“. Při pomalém postupu vpřed nás ETA několikrát upozornil, že mu moje počínání opravdu nepřipadá příliš rozumné. Přes všechny ty řeči jsme se dostali až zavřené bráně. Tady Hugo pravil, že je zavřeno a že se tedy nedá nic dělat, takže bychom mohli zase jít zpět. Najednou se ovšem ozvalo děsivé zařvání, takže jsme se skutečně ocitli poměrně daleko od našeho cíle.“ Vidiš to Brente, že to nebyl právě nejrozumnější nápad .“zhodnotil situaci Hugo a ETA mu přizvukoval, že bychom se měli raději vrátit k modulu a zjistit ,jestli by se třeba ještě nedal opravit .Musel jsem oba upozornit, že vzhledem k tomu, že modul propadl při zemětřesení do hluboké rozsedliny, již není co opravovat.“To máš pravdu, ale třeba...“.,zbytek Hugovy věty ztratil se v prásknutí příšerného plazího ocasu, který se jako blesk vynořil z nedaleké pukliny, takže jsme se jako divý rozeběhli směrem k hradu a vůbec jsem si přitom nepovšiml, že jsem vběhli dovnitř otevřenou bránou. Zastavili jsme se na tmavém nádvoří. ETA konstatoval, že jsme patrně uvnitř a Hugo se vyplašeně zeptal čeho a já řekl, že toho podělaného hradu.“Takže bychom měli zvážit další postup“,navrhl ETA a s tím se nedalo než souhlasit, takže jsem ho vyzval, ať tedy pokračuje v analýze situace. Hugo poznamenal, že je všechno v prdeli a ETA mu oponoval, že to přece jenom nevidí tak černě ,neboť každá situace musí mít nějaké racionální východisko.“Myslíš,“řekl jsem ETOVI.“Koneckonců stejně tady nemáme co na práci, takže bychom to mohli rozebrat .Tedy ta tvoje univerzální racionální řešení. Rád bych kupříkladu věděl, kdo unesl Soňu a jestli s tím nemá něco společného právě tato maškaráda? Koneckonců jsme letěli na Huron, abychom se přesvědčili...dál už jsem to nedořekl, neboť jsme se ocitl i – náhle - jak jinak než náhle - v proudech silného bílého světla, ale mohlo by klidně být i mírně načervenalé a ono jím také ve skutečnosti také bylo. Držel jsem si ruce před očima, abych se chránil před tou nesnesitelnou

Už jste byli na dui poezie? Ne? No tak kalupem. V listopadu bude i u nás.- toto je první mediální mrdka naší existence. Podporujeme dobrou věc. Zatím. V příštím čísle reklama na Hirošimu.

74. září a tu se jaksi ze všech stran nádvoří ozval chraplavý drsný hlas. "Tak vás tady pěkně vítám a gratuluji vám k výhře." Po krátké dramatické odmlce hlas pokračoval. "Netvařte se jako úplní pitomci a nedělejte prosím vás ze sebe úplně blbce a hlavně nám neříkejte, že o ničem nevíte a hlavně že do toho nechcete jít. To bychom se již vážně nasrali a ty Brente, bys už také nemusel nadosmrti vidět tu tvoji Soňu." Opět nastala delší dramatická odmlka a podle praskotu a šumu jsem usoudil, že náš tajemný mluvčí má nějaké technické problémy s reprodukční soustavou. ETA nám mezitím polohlasně sdělil, že on by tu výhru nejraději odmítnul a že čestné odmítnutí přece nemůže nikoho urazit. Temný hlas nás rychle přesvědčil, že má uši všude, neboť vyzval ETU, aby laskavě sklapnul, což tento také co nejrychleji učinil. "Abych vás přesvědčil, že nemluvím jen tak do větru, dovolím si malou ukázkou."

A nad našimi hlavami objevil se Hologram zobrazující nebohou Soňu v upnuté červené kombinéze připoutané k červenému kůlu. Zmítala sebou a dopadal na ni zubatý stín.

74. „Tak malá ukáзка by snad stačila a je na vás jak se zachováte“, pokračoval hlas přerušovaný mocným pokuckáváním a odporným chechotem, který uťala rána jako z děl a – kupříkladu - a vše se opět začalo otřásat a propadat - stačil jsem ještě postřehnout v té bílé záři pohasínajících reflektorů obrys jakési zářné postavy, která ke mně zvolala - vy jste vyvolení a právě vy musíte zachránit---co? Kroužilo mým do bezvědomí upadajícím vědomím - co? Koho – Soňu?

Otevřel jsem oči a zíral tupě na plechového ETU. Vedle seděla na hibernačním lůžku Soňa a za ním se zmítal v posthybernačních křečích Hugo. V hlavě mi stále hučelo co? a koho? Pomalu jsem si začínal uvědomovat, že jsme se asi dostali na Huronskou oběžnou dráhu.

Proto také ty posthybernační zmatky a vize-koho mám zachránit?

Průvodní text k obrázku

Redakce se distancuje od obrazové přílohy této stránky. Je vulgární, ale má kurva myšlenku, proto ji sem s klidným svědomím umístujeme. Pohoršené reakce zasírejte na adresu: Antonín Mrázek, Bělohorská 340/2, Černý most, Praha 10. Pochvalné a pobavené reakce pak můžete zasírat Kačurovi.

"MÁTI MI ŘÍKÁ"

"TY MĚ DOSTANĚŠ DO HROBU"

NOJO, ALE KDO DOSTANE DO HROBU MĚ ?

TO BY ČLOVĚK MĚL MÍT POJIŠTĚNÉ, NA TO BY MĚL BÝT ZÁKON.

